

Goigs de la Mare de Déu de la Bona Sort

Prats de Lluçanès

Ubicació

Comarca: Lluçanès
Lloc/Adreça: Església de la Mare de Déu de la Bona Sort. c/ Bona Sort, 23. Nucli urbà. Prats de Lluçanès

Coordenades:

Latitud: 42.00665
Longitud: 2.02966
UTM Est (X): 419647
UTM Nord (Y): 4650970

Classificació

Número de fitxa 08171-123
Àmbit: Patrimoni documental
Tipologia Fons documental
Estil / època: Contemporani
Segle XX
Autoria de l'element: Joan Viñas (lletra) Mn. Josep Subiranas (dibuix)
Estat de conservació Bo
Protecció Física
Accés Restringit
Ús actual: Religiós
Titularitat Privada accessible
Titular: Bisbat de Vic. c/ Santa Maria, 1. 08500. Vic

Fitxes associades:

[Església de la Bona Sort](#)

Autoria de la fitxa Jordi Compte i Marta Homs

Data de registre de la fitxa: dj., 11/01/2007 - 01:00

Descripció

Es tracta dels Goigs en honor a la Mare de Déu de la Bona Sort, venerada a la l'església de la Mare de Déu de la Bona Sort, situada al nucli de Prats de Lluçanès. Els Goigs presents són una reedició dels creats per Joan Viñas que, en els anys seixanta del segle XX, va dedicar a una cinquantena d'esglésies i capelles del Lluçanès. Els Goigs estan emmarcats en un requadre que presenta motius florals i vegetals. A la part central es mostra un dibuix de la Mare de Déu de la Bona Sort, flanquejat per les estrofes de lloança i pregàries dels vilatans que s'encomanen a la seva protecció. En elles també s'hi reflecteixen algunes pinzellades de la història de l'església. A diferència d'altres goigs no hi ha, a la part inferior, la partitura amb la música. Al revers hi ha un escrit que ressegueix alguns apunts històrics tant de l'església de la Bona Sort com dels goigs presents. També hi ha una reproducció en petit d'uns antics goigs dedicats a la Mare de Déu de la Bona Sort.

Observacions:

Els goigs són cantats el dia de la patrona, el 18 de desembre.

Història

Els goigs són composicions poètiques, de caire popular, que es canten en llaor de la Mare de Déu, a Crist o als sants. Es canten col·lectivament, en el marc d'un acte religiós de cert relleu, com ara una missa de festa major, un aplec, una processó, etc. La seva finalitat, en el marc de devoció i en memorial d'un sant o santa, patró o patrona d'una comunitat, consisteix a donar les gràcies pels béns rebuts, o bé com a pregària per demanar la salut física o espiritual de la comunitat.

GOIGS A LLAOR DE LA MARE DE DÉU DE LA BONA SORT

que es venera en la seva capella de la parròquia
de Prats de Lluçanès, bisbat de Vic

Nostra cor a vós s'atansa
segur de trobar conhort:
*Maria, nostra esperança,
Mare de la Bona Sort.*

Fullejant la nostra història,
trobem moments de foscor,
però també ens fa memòria
que molts segles amb amor
teniu a Prats vostra estança
i us venera amb tot fervor.
*Maria, nostra esperança,
Mare de la Bona Sort.*

Els primers temps, la Sagrera
era aquest lloc venerat,
i ens fa creure que ja hi era
el vostre nom estimat.
Més tard, la vila en puixança,
queda el nom de Bona Sort.
*Maria, nostra esperança,
Mare de la Bona Sort.*

Verge dolça, verge pia,
que tanta favors haveu fet
i n'esteu fent cada dia
en aquest lloc tan quiet.
Els aquí la dolça estança,
aquí està la nostra sort.
*Maria, nostra esperança,
Mare de la Bona Sort.*

Fou un temps que eixa capella,
l'any mil nou-cents trenta-sis,
profanaren i, sens ella,
ens faltà el vostre somriure.
Altra volta i amb frisança,
vós hi entreu amb tot l'honor.
*Maria, nostra esperança,
Mare de la Bona Sort.*

Si abans éreu bondadosa,
nos favors ens prodigueu.
La vostra mà poderosa
la trobem per tot arreu.
Mare que infon confiança
als qui l'estimen de cor.
*Maria, nostra esperança,
Mare de la Bona Sort.*

Als afligits que llurs penes
us vénen, Mare, a contar,
vós els trequeu les cadenes
i deu consol al penar.
Vós sou l'iris de bonança,
bon remei i bon conhort.
*Maria, nostra esperança,
Mare de la Bona Sort.*

Sou la bona remeiera,
per tot mal teniu salut;
sou la nostra miraclera
pel ric, pobre i desvalgut,
si vénen amb confiança
i amb gran needat de cor.
*Maria, nostra esperança,
Mare de la Bona Sort.*

La dona a qui és arribada
l'hora que ha de deslluirar,
ajudeu-la, apiadada,
en el perill d'infantat.
Com que l'espera amb frisança,
alleugeriu-li el dolor.
*Maria, nostra esperança,
Mare de la Bona Sort.*

Després vindrà tan gojosa
a presentar-vos el fill
i vós gentil, amerosa,
l'hi guardareu del perill.
Tindrà goig i confiança
i us recordarà amb amor.
*Maria, nostra esperança,
Mare de la Bona Sort.*

Als vostres peus, Verge santa,
ve tota la població
i les vostres glòries canta
amb amor i devoció.
Vos sou la nostra fiança
en les hores de tristot.
*Maria, nostra esperança,
Mare de la Bona Sort.*

En les hores de frisança,
quan ens arriba la mort,
*Maria, nostra esperança,
Mare de la Bona Sort.*

Vi Pregueu per nosaltres, santa Mare de Déu.

R/ Perquè siguem dignes de les promeses del Crist.

*Preguem. Senyor, concedeix als vostres servents de fruir sempre de salut en el cos i en l'esperit;
i per la gloriosa intercessió de la sempre Verge Maria, allibereu-nos de la tristesa de la vida present
i doneu-nos l'alegria de la vida futura. Per Crist Senyor nostre. Amén.*

Lletres: Joan Vilas i Picas

Dibuix: M^{re}. Josep Subirana i Sureda

El any 1435 al 1787, fou una succedania de Santa Eulàlia de Palerm i que, en 1649, s'inaugurà una església nova a Prats. És a partir d'aquesta data que, en les actes del llibre de la Visita pastoral, es parla de l'església de Sant Vicenç, la nova i la vella; aquesta, en els anys de 1829 i 1831, anomenada del *Bonsuccèr* i, des de 1878, de la *Bonafort*.

Originàriament, doncs, no era una capella dedicada a la Mare de Déu. La seva imatge estava situada en un dels dos altars laterals i era venerada com a Santa Maria de les Dones. En construir-se la nova església, es començà a pensar en el canvi de lloc i de nom. Cal, però, deixar per a un altre moment aquests capítols de la nostra història local i limitar-nos al tema dels Goigs.

En aquesta mateixa pàgina, podeu veure reproduïts els Goigs considerats com a més antics. No se'n coneix ni l'autor ni la data. Segons tots els indicis, sembla que va ser una edició molt reduïda, a dues times, tot i que, en la reproducció, una d'elles hagi desaparegut.

Posteriorment, inspirant-se en aquesta edició –les tres primeres estrofes coincideixen– algú redactà una nova versió dels Goigs, impresos amb data any de la Redempció 1923 i tenint com a procedència: *Col·lecció Joan Vinyas n. 1*. En els exemplars d'aquesta edició, hi podem veure una fotografia de la primitiva imatge, que fou destruïda durant la guerra dels anys 1936-39. Era una imatge que només tenia cara i mans i la seva presència externa depenia del vestit i del mantell que li posaven.

Cal assenyalar, entre altres dates, la de l'any 1949. Fou important perquè, en ocasió de la seva festa, es va inaugurar la nova imatge i les pintures que acabava de realitzar Ramon Nogué.

En disposar-nos a preparar la presentació, sorgí la pregunta de si era preferible de reeditar els Goigs que tothom coneix o bé de triar, dins la col·lecció que l'entusiasta Joan Vinyas va dedicar, en els anys seixanta d'aquest segle, a una cinquantena d'esglésies i capelles del Lluçanès. Com podeu comprovar, de les dues opcions, s'ha preferit la darrera.

Tant l'advocació de Bona Sort com la capella on és venerada compten amb una extensa relació de veïns i amics que s'ho estimen de debò i que vetllen per mantenir sempre viva la seva devoció. És una actitud que ha de ser un motiu d'agraïment i ens ha de servir d'estímul per tal de fer realitat allò que expressem en iniciar els Goigs: *Nostrae cor a vós s'atansa segur de trobar conhort: Maria, nostra esperança, Mare de la Bona Sort.*

Josep Caballé i Serranó

21 d'agost de 1555.
Era la data gravada
damunt la llista
acreditativa d'una
de les diferents etapes
de remodelació
que ha sofert

[illegible]

Reproducció de l'edició dels Goigs considerats com els més antics que han estat dedicats
a la Mare de Déu de la Bona Sort.

Edita: Parrocchia di Sant'Vicente de Beato de I Iuvani. Anni del Signore 2000